

hvilke som en evig Forpligtelse paa den at holde den omtalte Conchyliksamling vedlige. Vrede Medlemmer ville heraf see, at det ikke bør ferstrække dem, at Noget siges at være belagt med et fideicommissariff Baand; det har ikke altid Noget paa sig. Hvad der ifølge den Eyrrogbrug, der hos os har udviklet sig, imidlertid nærmest kaldes et fideicommissariff Baand, det er kun det Baand, der lægges paa en Eiendoms til Fordeel for en Slægt for et bestemt eller ubestemt Antal Slægter. Men det forekommer mig nu at være klart, at det kan der slet ikke her være den mindste Tale om. — Efterat det nævnte Medlem (Brock) havde søgt at gjøre det klart, at der her var Tale om et fideicommissariff Baand, gif han dernæst over til at fremhæve, at der var Medlemmer her i Salen, som havde sagt, at dette fideicommissariff Baand skulde bruges til at knytte Eiendommen til Slægten, og at Følgen altsaa vilde blive, at Baandet perpetueredes, idet den næste Successor bestandig baandlagde Eiendommen paa samme Maade som Forgængeren. Ja, dette kunde mulig blive Følgen, hvis det var Lovforlaget's Tanke at give et almindeligt Lovbud, der sagde, at herefter kunde enhver Mand, der eiede en Gaard af en vis Størrelse, udenvidere baandlægge den paa den omtalte Maade. Saa havde det ærede Medlem fuldkommen Ret; thi saa behøvede den paagældende Gier ikke at spørge et eneste Menneske om, hvorvidt han vilde træffe en saadan Disposition med Hensyn til sin Eiendom. Men jeg heder bemærket, at det at faae en saadan Disposition træffen i Virkeligheden vil blive en reen Undtagelse. Det er jo nemlig ikke nok, at man kan præsentere toende Mænd, der erklære den for god; Lovgivningen notes ikke dermed. Det hedder i Forordningen af 21de Mai 1845 § 28: „Egeledes skulle Forældre have Udgang til, efter indhentede Erklæringer fra de i § 27 nævnte Personer, at faae en Disposition“ osv. Hvilke ere nu de i § 27 af Forordningen af 1845 nævnte Personer. Ja, der siges i § 27, at der skal foreligge Erklæringer „saavel fra vedkommende Dyrighed som fra andre paalidelige og med Forholdene note bekendte Mænd, saavidt muligt af den nærmeste Slægt.“

Og dernæst skal vedkommende Gier jo ifølge Forordningen af 1845 have det kongelige danske Cancellis, altsaa nu Justitsministerens, Samtykke. Men jeg tror nu, at man, i Betragtning af at Grundloven forbyder Drettelser af Familiefideicommisser, og af at Justitsministeren har forelagt os et Lovforslag som det nærværende, samt af at hele Retningen gaaer imod den Slags Ting, kan være fuldkommen sikker paa, at det ikke vil falde kommende Justitsministre ind, blot slet og ret af Hensyn til en Eiendoms Conservation i Familien, og fordi det ønskes af Arveladerne, Slægt efter Slægt at give den Slags Confirmationer. Det vilde ligge saa fjernt fra den nuværende Betragtningmaade, at jeg slet ikke kan tænke mig, at nogen Minister i Almindelighed skulde ville give Confirmationer af den Art blot i Henhold til et saadant slet og ret Dnsse. I § 23 er der naturligvis tænkt paa saadanne Tilfælde, hvor paa Grund af ganske særlige Forhold en Baandlæggelse maatte findes ønskelig. Tilfældet behøver dog virkelig ikke at være det, at man har en Søn, som man tror kunde være tilbøielig til at gjøre større Udgifter, end hans Indtægter vilde tillade, og heller ikke at man har en Svigersøn, hos hvem man berygter en saadan Egenkab. Baandlæggelsen vil jo saaledes kunne være ønskelig, hvor der er Umyndige. Det forekommer idetmindste mig at ligge meget nær, at en Mand, hvor der er umyndige Børn, kan ønske at faae truffet en saadan Disposition. (Brock: Danske Lovs 3—17—22!) Ja, at der kan blive indsat en Børge i saadanne Tilfælde, viser slet ikke Noget; thi der kan godt være særegne Forhold tilstede, som alligevel gjøre det ønskeligt for Vedkommende at faae Confirmation paa en saadan særlig Bestemmelse som den i § 23 omtalte. — Det ærede Medlem vilde nu endvidere ferstrække Thinget ved at fremstille hele Landet som opfyldt med Fideicommisser og paa hvert Fideicommiss ansat en Stare af Fideicommissembedsmænd for at føre Tilsyn med det. Men det ligger jo dog virkelig meget nær, at der ikke i mindste Maade vil behøves Fideicommissembedsmænd for at passe paa de paagældende baandlagte Eiendomme. Det Ds